


۲۲۱۷

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

خطی - فهرست شده -
۶۲۲۹

 کتابخانه مجلس شورای ملی (مجموعه)		نام کتاب: مجلس الامتکام مؤلف: کوثر	
موضوع: تاریخ		شماره دفتر: ۲۴۹۹	
شماره: ۲۴۵۸		۵۲۲۹	



بازرسی شد
۲۷ - ۲۶

بارد ۱۳۴۰

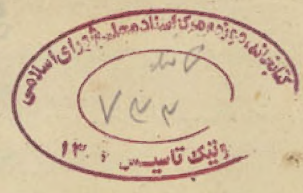
فهرست نام در الحاق
مجموعه دارالمکتب
تاریخ: ۱۳۰۲

۲۴۹۹

۳۵

فهرست مال در المجلد

مجلد اول
کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تأسیس ۱۳۰۶
۷۵۲



۲۴۹۹

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بارد ۱۳۴۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

(مجموعه)

مجلد اول

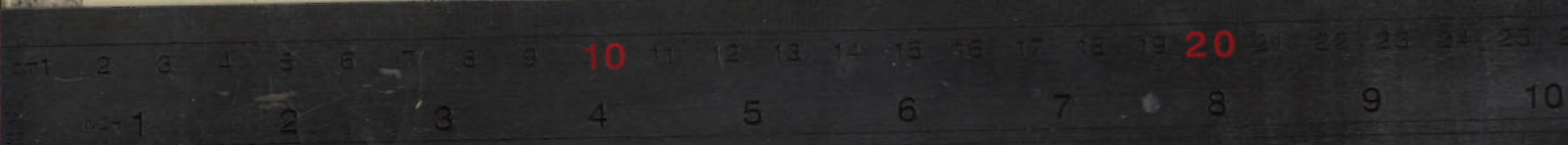
کتاب

موضوع: تاریخ

شماره: ۲۴۵۸

۲۴۹۹

شاره دفتر



۲۴۹۹

ارائه نمی کند اما که با هم می رسد
رجحان کم و بیش بعد از این

دولام نان در کوزه الله در نور کس نور در
بزرگتر عالم ملک الله دان زار عالم ملک خدا

فصل
در بیان

137

[illegible]

[illegible]

منها الشاهي

[illegible]

ماردة بابل على طبق السواد وسمى النور بسند واحد ونفسه سوانه هرة رطبة في
 طبقة الدم وسمى كجرا والميزان الدلو ونفسه ماردة رطبة على طبق السواد وسمى الرط
 والعقرب كحوت والنرا والمواليات ذكره بنارته والارضية والماليات موزنة
 ليبيته والله تعالى اعلم **الباب الثاني عشر** في البروج والافرا التي ينظر لعقبتها في بعض
 والبروج والافرا التي ينظر لعقبتها في بعض وهي التي بعد ما ينزله من بروج مائة
 جزءا وسمى بعد المفا بدها التي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون جزءا وسمى بعد الثلث
 وهي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون جزءا وهي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون
 جزءا وسمى بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون جزءا وهي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون
 والتشيت هي المواقف والموت والنسب لك الاله دونه الاله الذي يقوم مقامه
 في النظر وليست بفرقة الافرا التي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون جزءا وهي
 المسفحة المطالع كاجرا الحمل على التوالي مع اجرا كحوت على التوالي وايضا على الافرا
 التي بعد ما ينزله من بروج مائة وعشرون جزءا وهي المسفحة طول الزهرة كاجرا البرطان على
 التوالي في المساوية المطالع كاجرا الحمل على التوالي اجرا كحوت على التوالي
 النور على التوالي اجرا الدلو على التوالي اجرا الجوزا على التوالي اجرا الجوزا على التوالي
 اجرا الميزان على التوالي اجرا السند على التوالي اجرا العقرب على التوالي اجرا السند

ع

على التوالي اجرا العقرب على التوالي اجرا السند على التوالي اجرا السند على التوالي
 اجرا السند على التوالي اجرا الجوزا على التوالي اجرا الجوزا على التوالي اجرا الجوزا على التوالي
 على التوالي اجرا السند على التوالي اجرا الدلو على التوالي اجرا العقرب على التوالي اجرا الجوزا
 على التوالي اجرا الميزان على التوالي اجرا السند على التوالي اجرا الدلو على التوالي اجرا العقرب
 العالي لان الزهرة رية عبد النيل التي لم او الميزان كاجرا كحوت في الحقيقة
 لان النيل رية عبد النهار **الباب الثالث عشر** في بروج الكواكب السطانية
 سواها في المقود استثنى احوالها وما مع ذلك اوترب البروج التي عالت
 من سمت الرأس فدخل السطانية في النظر والافرا التي على السطانية جعلت على السطانية
 اجرا السطانية في الحقيقة لها بطبع في السطانية التي في المفا بين من جنبي بيتي
 ثم المخرج الذي في جنبي بيتي السطانية في المخرج للزهرة بيتان من جنبي بيتي المخرج
 ثم لقطار وبيتان من جنبي بيتي الزهرة فيقع بيتا للزهرى عن ثلث بيتي الزهرين
 وبيتا الزهرة على بيتي بيتي الزهرين وبيتا الزهرى على بيتا بيتي الزهرين
 وبيتا المخرج على بيتي بيتي الزهرين وبيتا البيت موضع الاس في العنق والسماة
 قالوا ان مقابلة البيت موضع الوبال **الباب الرابع عشر** في زوايا الكواكب جمعها

[illegible]

الطويل

عبد القادر
الغزالي

الحمد لله

فان كان

[illegible]

60

تیسری

المغ

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

احوال

میرزا فضل

سادس طالع المالك طالع المصوب فان طالع العباد استلام احد ما من الآدمي وخط
يقاس كفضل اذ وقع مولد حسن كان سعدتم مولد ام وان عيسى مكره بلجي مولد له السعد
في مولد الحسن فضل حيث طالع صلب كذا فان العنبر السعد طالع السعد طالع
في ابتدا خلقه اربعين وكذا الرض الولادة ابتدا خلقه اربعين موصول الماء والرحم
وليس في بعض العين اذا انما الصق الشتر وبقى سوا الى ما يتبعه الى ما ياتي الى
فبشيء لهذا اظهر في الاصل بين من الوقيت زمان غير معلوم الا ان اكثر الربة
وعشرون ساعة وسدورة واحدة من دوران الفلك الاحوال التي تحصل لانت الفلك
السفينة والاشرف الطبعه تسمى كسب ابتدا خلقه طالع ذلك الوقت اجماعه
ان كل شهر من سنه اربع مولاته كسب السعد وسوميل طالع السعد طالع السعد طالع
الشر فضل في الشتر الاول مولد له رمل ولا يظفر الماء تير مفرود بقراط يسير طالع
فاذا كان خلق طالع ابتدا وفي اذ انما كان المولود منها بعيد العوز سكر
حيوان صدوقه صدوق المودة والشر الشتر في شتر المولود المشرى في شتر المولود
طاعة قبله من يوم الحيف وليس يشهد بالعلم اجماعه بلجي مولد له السعد طالع
وليس في السعد لاف ان كان المشرى في شتر ابتدا وفي اذ انما كان المولود
ميرزا هذا على والشر الشتر في شتر المولود المشرى في شتر المولود المشرى في شتر المولود

الامور

ایک طرف سے

الحال لا يبين الناس متى يكون الانسجام عليهم ومنى وما جعل فصل في خلق الاربع النكت
في عطاره والقول الكوكب المستوي على موضع فان كان منقبتا جبرت ميرت الانفس
ما موارح العادة والذات مجتهد للروح والذات مستقيمة باورائه والجمود في الحركة والذات
في الجمود العادة وان كانت قد استجبت من ميرت الانفس من جهة مستقيمة مستقيمة النكت
الوقت على طينته فخلية وان كانت في ميرت الانفس على غير محلة ثابتة زكية فغيره
صارة في ذلك فصل ان كان المستوي على موضع القرو عطاره ودعا وكان حارة او باردة
فجود في العروق من الملوود في الذي عبقه انور سقودا براسه وان كان في موضع عطاره
الموود وسحقه حارة والذات في موضع مستقيمة او باردة في موضع عطاره ان في مستقيمة
لا لا وران في تلك الشق في موضع على حارة الجمود في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة
موجب ان في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة
في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة
الذات فان كان في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة
صعب العباد لا يرحم احد شيئا فها تنفع الناس خشف في طينته في ذلك في موضع باردة
فها تنفع الناس صرخ على فاجبه وهو بالجمود في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة
الموود مستقيمة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة في موضع باردة

المولود

الشيء لا يكون له حسب حيثما يقع من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 فاما حسب ما ذكرنا بطريق آخر من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 انما لا يخرج من حال المحو لا بعد ان يحسب له احد في زمان كان المخرج على حال المحو كان
 و المولود في زمان محو حيثما يقع من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 على حال المحو كان المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الى امور اجماع وان كانت على حال المحو كان المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 كان في الحقيقة و المحذور ان كان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الطريقة من علم لها ان في الحقيقة و المحذور ان كان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الشئ بالماله العنان عن غيره وان كانت على حال المحو كان المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الكلام و اوجبت في السابق ان في الزمان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 كان المولود و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان

المصنف

وحي

خفيف

و انما يكون المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الى امور اجماع وان كانت على حال المحو كان المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 كان في الحقيقة و المحذور ان كان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الطريقة من علم لها ان في الحقيقة و المحذور ان كان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الشئ بالماله العنان عن غيره وان كانت على حال المحو كان المولود من حيث هو عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 الكلام و اوجبت في السابق ان في الزمان عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان
 كان المولود و طبع طريق هذا ما يستبعد الزيادة او الكسب مستويا على موضع العطف و عطف به و ليس يخرج من حال المحو كان

وبون

اولیٰ فیضیہ

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible][illegible]

السنة	الربيع	الصيف	الخريف	الشتاء
أ	ب	ج	د	هـ
ب	د	ف	ح	ز
ج	هـ	ز	ط	ي
د	ز	ح	ط	ي
هـ	ح	ط	ي	ي
و	ط	ي	ي	ي
ز	ي	ي	ي	ي
ح	ي	ي	ي	ي
ط	ي	ي	ي	ي
ي	ي	ي	ي	ي
يا	ي	ي	ي	ي
ب	ي	ي	ي	ي

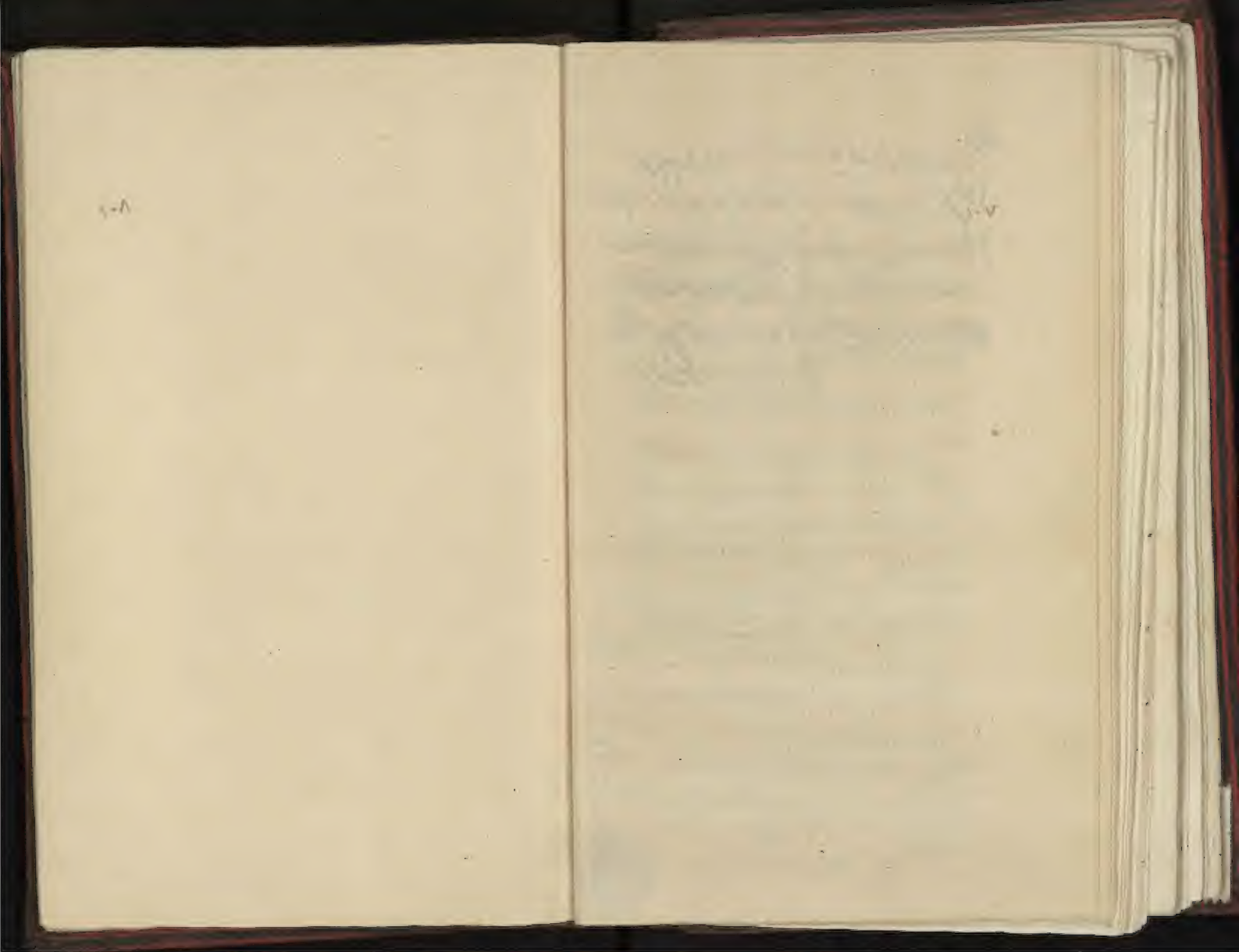
[illegible]

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ابد الالبث رادو تيم في بيتين ولا على الحكم الابد انظر الكثرة العدة الجديرة الطور والنيل
 الثاني في الله اعلم وحكم المطاوعة الزاوية والكتاب بهذه المقالة بحسب عنوان الدولة
 تمت النسخة يوم الاحد فمضى في نسخة الزاوية لم يستكمل الحكم الكونشيا يومين الملك
 القادر المنفرد بالله على الصلوة في شهر رجب واولا والله اعلم
 كبر سبار وادى سحره في ارجائه
 محمودة ابراهيم رضى الله عنه
 سنة ١١٢

72

وہیں



[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

مقدم است و معرفت این کتاب راه نایاب یکسکه نقره است که در دهن خواران کتابها که در پیش
ساخته اند و در علمها با یکدیگر عقیده بر این است و در فواید این کتاب بیخفت نیست
اسفل کتاب از کتابهای کور علم و معرفت یعنی احکام که ما فرستیم یکی از
است و از سخن او درین موضوع و در این سخنان معلوم میشود که در هر دو کتاب
سورس کرده است و محلی که وجود در این سخنان صحیح گفته است و محلی
که حرام و نجس محلی را کرده و عرض را بر این است که جماعتی را نظر بود است
بطریق صحیح محلی فرط بطریق صحیح احکام است و این سخن که خطا بود
و یکسکه که برای کتاب نقره بلفظ کفر همان را معرفی کرده اند و بعد از آن
بر وجهیکه فهم کرده ایم و اندک است از میان معصومان را بود و فهم و از هر صاحب
که این کتاب را باقی نمانده و در این کتاب یکی شرح احمد بن حنبل و بعضی از
کاتب اهل آن طریق و دیگر شرح ابی العباس احمد بن علی انصاری که است
ازین خبر بر این است که هر چهار اسطوره کرده ایم و آنچه واجب نمودار آوردن همان
بتفقی الصدوق و این کتاب حدود یکصد و یکصد است و اول علم الحکم و بعد
در مجموع علم الحکم و علم الحکم و علم الحکم و علم الحکم و علم الحکم
مربط بطریق است و این از اوضاع فکری و در حقیقت نیست و است که هر اسطوره

کون باشد و مستعد شود هرگز از آن عیون و منزه و قیام فی فعل عبارت از استعداده است
 شرط کلی آنست که منزه و قیام عبارت از آنست که فی موضوع مثلا در زمان و مکان
 قیام وجود دهنده است و شرط کلی آنست که در هر دو وجهی قیام فی لفظ است آنرا ده
 که صورت حیوانی بودند و در افعال از افعال علیا قیام است و قیام علیا
 که مادی است قیام فی فعل از افعال است و شرط عدم محاسب بر مستعد است
 عالم کون قیام و نیز قیام علیا قیام ضرورت و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است
 و شرط اوضاع و احوال که در هر وجهی قیام فی حصول آن شرط است و نیز حصول
 آن که در قیام قیام است و در قیام و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 باشند و آنچه بقیام محاسب دارد و آنست که در هر وجهی قیام است و قیام فی لفظ
 بقیام محاسب و آنچه بقیام محاسب و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 و در وجود فعل و وجود قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است
 در عالم مستعد و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است
 قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 محاسب فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است

اینست که
 در قیام
 قیام فی لفظ
 قیام فی فعل

است

مستعد است و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 که اوضاع کلی آنست و وجود افعال محقق بر حصول آن اوضاع است مثلا چون قیام فی لفظ
 مادی است و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 که در هر وجهی قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 قبول فی لفظ است و اگر در هر دو وجهی قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است
 بر دوم بسبب تقدم محاسب کرده است بر دیگر اوقات و احوال و نیز بر سایر احوال
 از لفظ و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 است که با قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 نیست و اینست که قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 گفته است بر قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 بر سطح و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 است و قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 لعالم آن یعنی بصورته الاصل الشخصیه کالیس الی ان بقیام صورت و افعالها
 فی محاسبه حال قیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است
 و القیام فی لفظ و قیام فی فعل است و قیام فی لفظ است و قیام فی فعل است

است

[illegible][illegible]

505

[illegible]

24.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, with some red ink used for emphasis or headings. The text is written on aged, slightly stained paper.

[illegible]

مذموم تر است

[illegible]

والاسترخاض

درجہ

[illegible]

لَدُنِّي

5

[illegible]

مخمس

[illegible]

طالع

۱۰۰

وختی پس از این که سماع او به حدیث نرسید و سماع او در سماع اعلیٰ طبع بود و سماع اعلیٰ طبع
و سماع اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
القول بالا منقول است از سماع اعلیٰ طبع که در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
میگویند و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
قرآن را که در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
قرآن را که در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
افزون و سماع اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
بیکدیگر و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
آنجا که رسد و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
این سماع اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
مقام حلیه صوری نه است چو نیکو در عالم واقع موجود پس این سماع اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع
کسان مرده و خفته نیست و سماع اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع است و در این سخن اعلیٰ طبع را در سماع اعلیٰ طبع

فصل

برسبیل

بنا علی

بقدر دوران اوقات که طبع غلبه شود محل را بحر انچه در آن مغلوب شود و نیز انچه در آن
مستقیم بود از آن محل اندر جای دیگر منتقل کند و نیز جمع و تفريق در بعضی نوعی که مستطیل بود
نیز انچه در آن قرار کند و ان سبب وقت بحران از این تفریع و تقاطع بود که در این محل حادث
عالم چون وقت شد دوران آنکه حدوث موضع محل را بدین موقوف می نمایند و انچه در بعضی
کوه نیز موضوع می نماید از موضع نیز انچه از بعضی نقصان و ضعف آن کند و ملاحظه شد
در آن احوال و اصطلاح نیز که در بعضی احوال در بعضی احوال نیز انچه در آن سبب از اوقات
نیکی بود و در احوال سلاطین بیشتر از آن که در اوقات شکیبایی نهایی نیز که در بعضی
و جباران هم به چشم می بیند و چون در دور زمان نسبت وقت را در کسی می نامند و
و بدین جهت است که در نزد سلاطین احوال در دور زمان هم می شود و بعضی در دور زمان
و تقاطع و نیز وقت بحران از آن در زمانها و نیز در بعضی احوال که در بعضی
نیز به این سبب به تفریع و تقاطع و نیز در بعضی احوال که در بعضی احوال که در بعضی
و بدین جهت است که در نزد سلاطین احوال در دور زمان هم می شود و بعضی در دور زمان
و تقاطع و نیز وقت بحران از آن در زمانها و نیز در بعضی احوال که در بعضی
نیز به این سبب به تفریع و تقاطع و نیز در بعضی احوال که در بعضی احوال که در بعضی

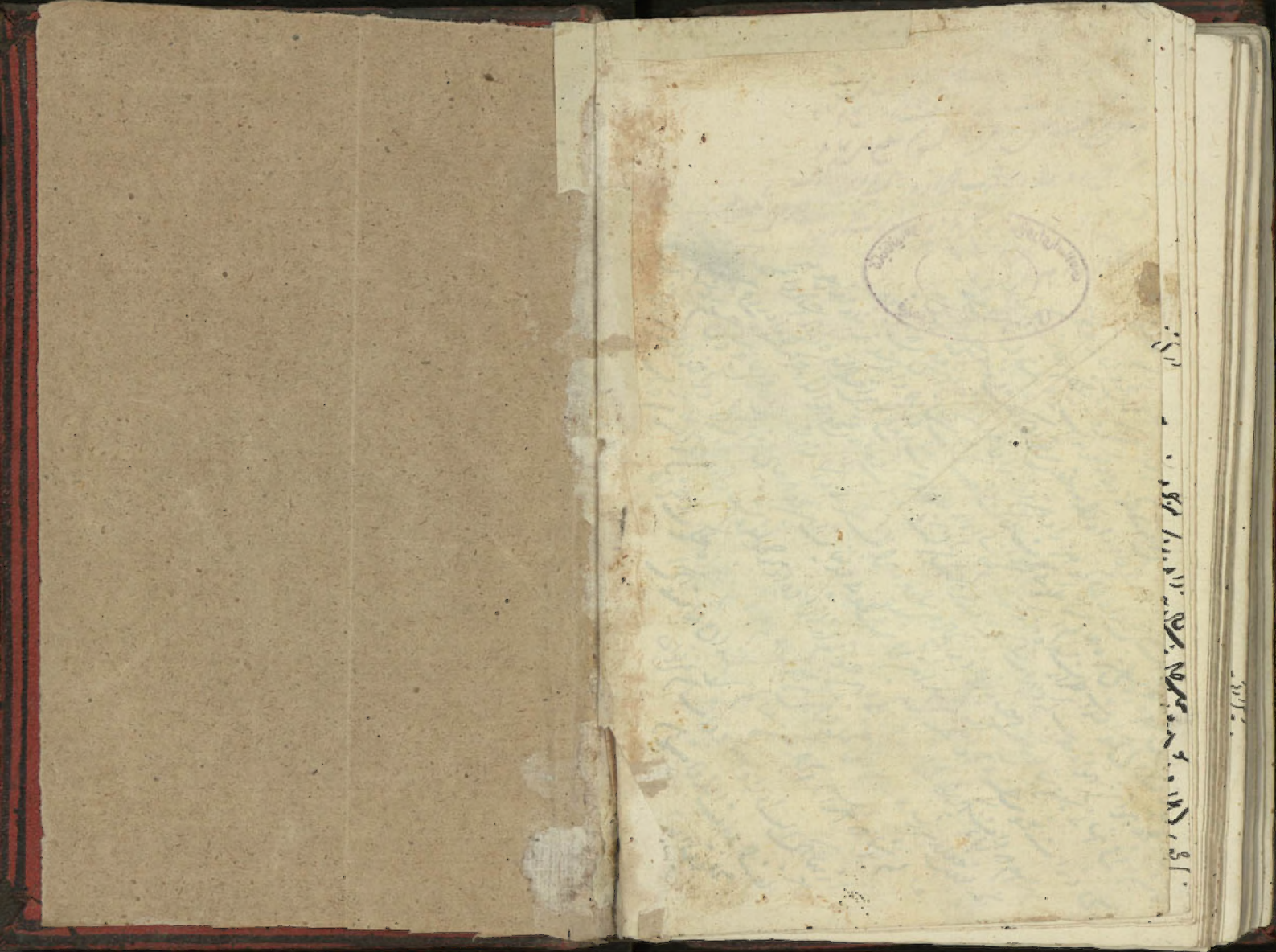
Yes

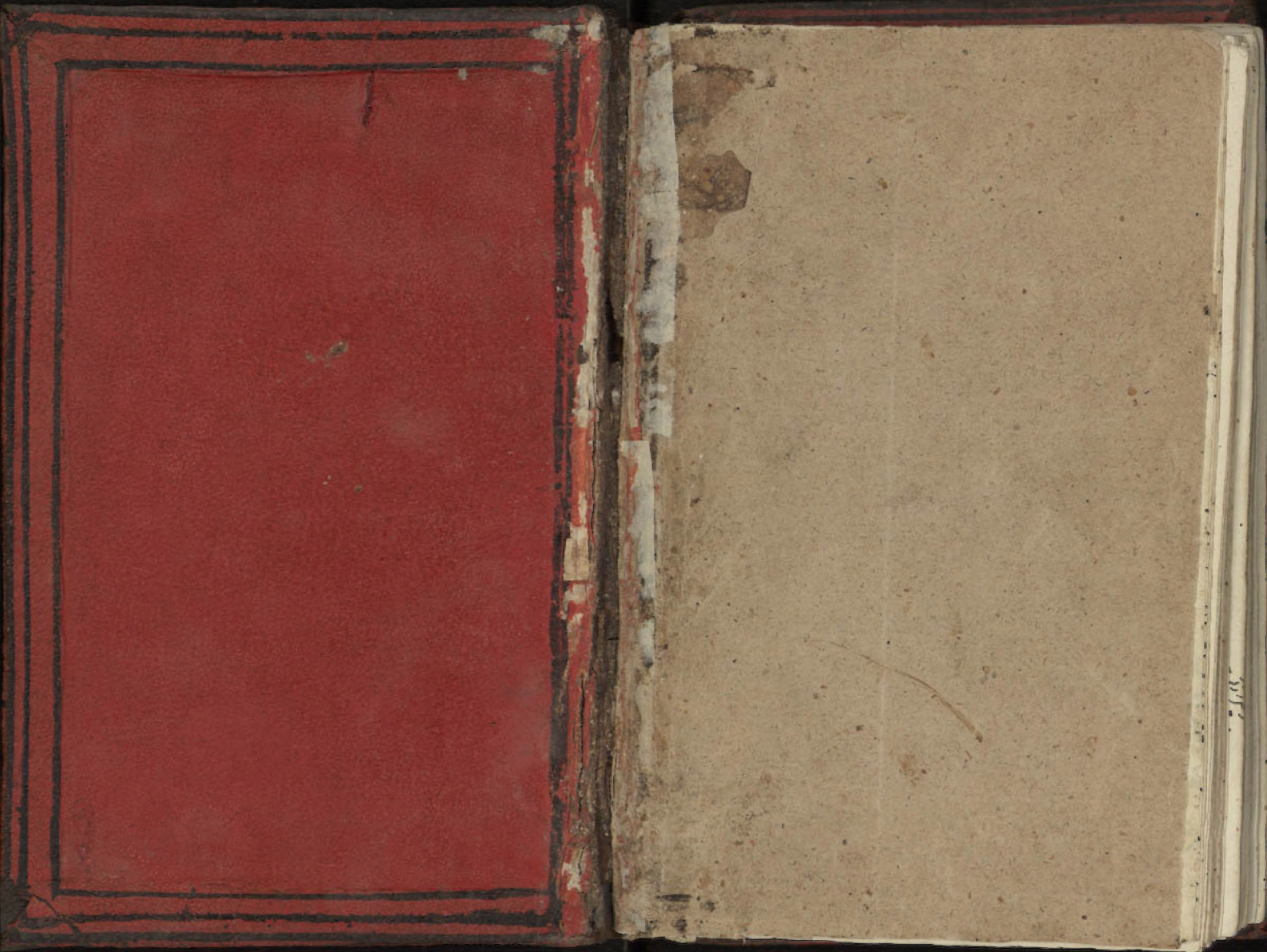
二五五

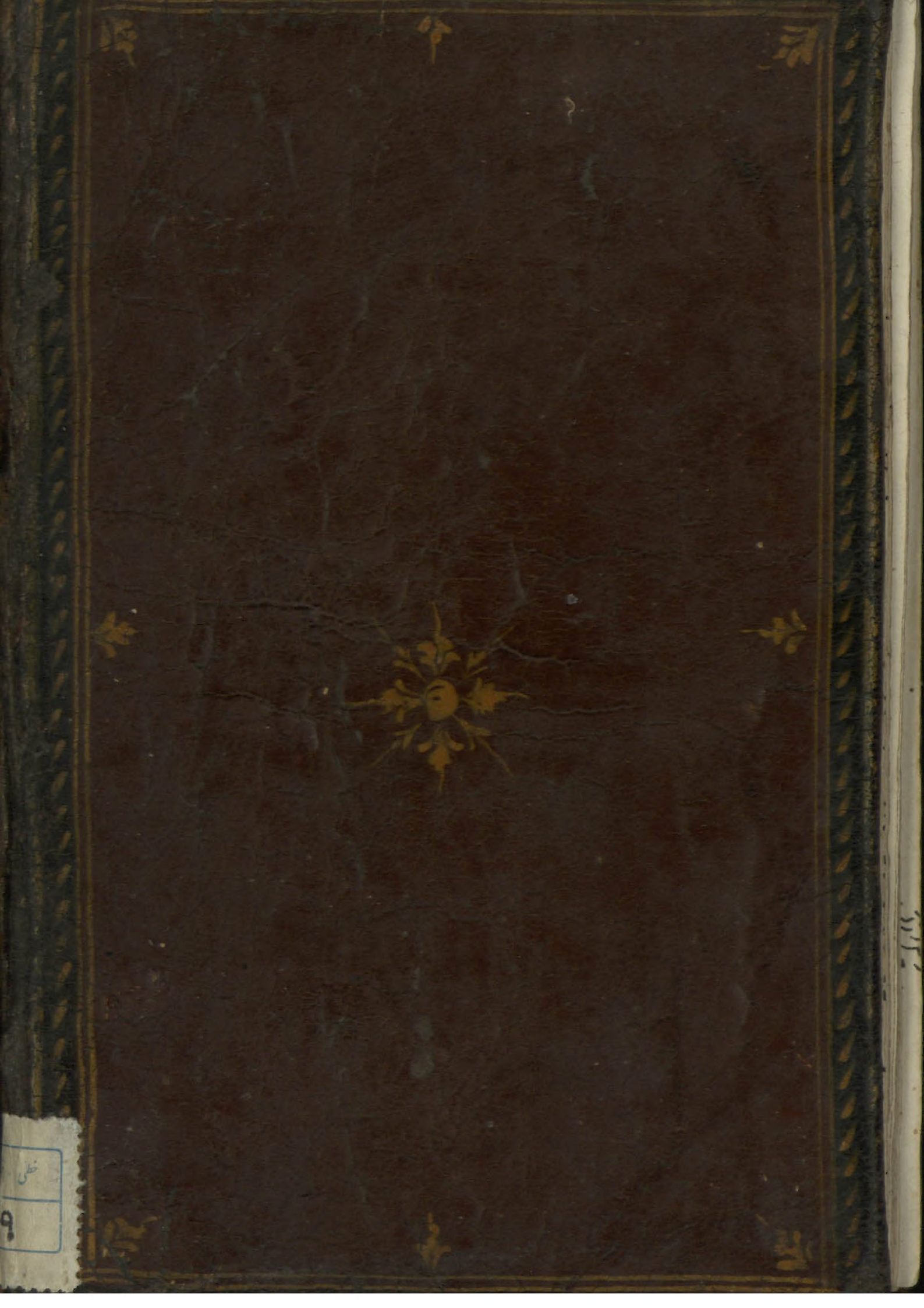
W.

باب اول

بخارم







خطی

خطی
9